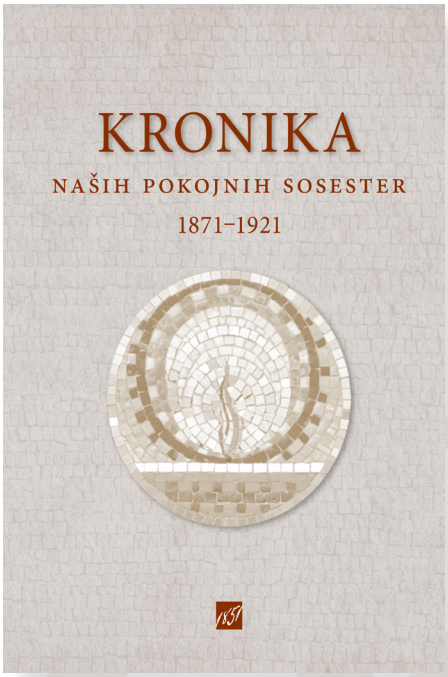
Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

KRONIKA NAŠIH POKOJNIH SOSESTER 1871–1921

Njihova dela so tkala prvo polstoletno zgodovino kongregacije

Kroniški zapisi o prvih 123 pokojnih sestrah Kongregacije šolskih sester sv. Frančiška Kristusa Kralja so prepisani po prvotnem zapisu, dodanih je nekaj sprotnih opomb, za lažje razumevanje besedila razlaga nekaterih manj znanih izrazov, slikovno gradivo ter seznam predstavljenih pokojnih sester. Prvotni zapis je obsegal kratke življenjepise sester, umrlih do 17. julija 1921, dodani pa so še življenjepisi sester, umrlih do 18. novembra 1922.

Pred nami se odpira *Kronika naših pokojnih sosester 1871–1921*, knjiga sester, ki so oblikovale prvo polstoletno zgodovino kongregacije. Iz bolj ali manj kratkih zapisov ob pozornem, kar meditativnem branju odsevajo zgodbe njihovega življenja, ki se je marsikdaj izteklo že v cvetu mladosti.

Kronika naših pokojnih sosester 1871–1921 se je kot droben zvezek vezanih listov, gosto natipkanih na pisalni stroj, ohranila v provincialnem arhivu Mariborske province brezmadežnega spočetja in še kje. Čas nastanka zapisa ni znan, prav tako ne avtorica. Da se ti kratki življenjepisi, te zgodbe, ki pričujejo o življenju, združenem z Bogom in predanem njemu, ne bi izgubili, so se sestre ob praznovanju 100. obletnice prve delitve enotne redovne ustanove na province odločile, da jih prepišejo in izdajo v pričujoči knjigi.

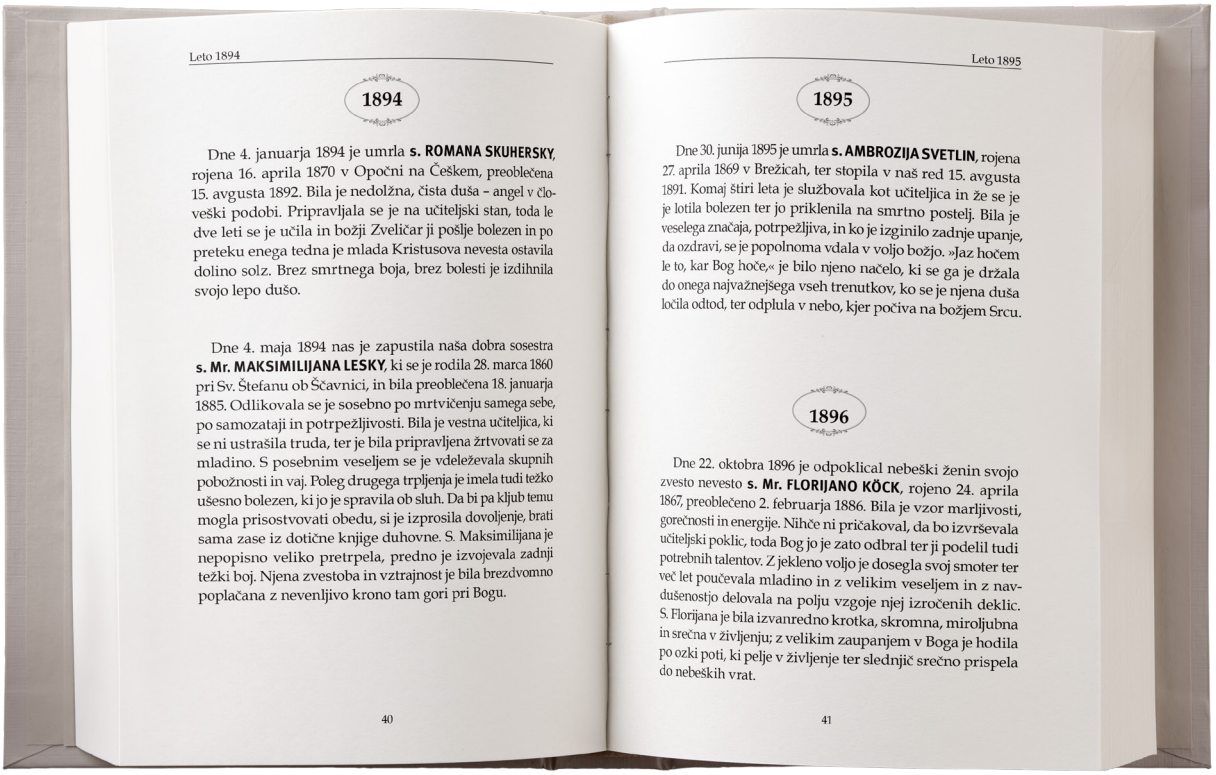
Podatki o knjigi

- Naslov: Kronika naših pokojnih sosester 1871–1921
- Predgovor: s. Klara Šimunović
- Spremna beseda: s. Veronika Verbič
- Urednica: dr. Cvetka Rezar Mlakar
- Velikost: 165 mm x 235 mm
- Vezava: trda vezava
- Število strani: 136
- ISBN: 978-961-278-598-7
- Cena: za interno uporabo
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2022

Kontakt

Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Iz knjige

Leto 1894

1894

Dne 4. januarja 1894 je umrla **s. ROMANA SKUHERSKY**, rojena 16. aprila 1870 v Opočni na Češkem, preoblečena 15. avgusta 1892. Bila je nedolžna, čista duša - angel v človeški podobi. Pripravljala se je na učiteljski stan, toda le dve leti se je učila in božji Zveličar ji pošlje bolezen in po preteku enega tedna je mlada Kristusova nevesta ostavila dolino solz. Brez smrtnega boja, brez bolesti je izdihnila svojo lepo dušo.

Dne 4. maja 1894 nas je zapustila naša dobra sosestra **s. Mr. MAKSIMILIJANA LESKY**, ki se je rodila 28. marca 1860 pri Sv. Štefanu ob Ščavnici, in bila preoblečena 18. januarja 1885. Odlikovala se je sosebno po mrtvičenju samega sebe, po samozataji in potrpežljivosti. Bila je vestna učiteljica, ki se ni ustrašila truda, ter je bila pripravljena žrtvovati se za mladino. S posebnim veseljem se je vdeleževala skupnih pobožnosti in vaj. Poleg drugega trpljenja je imela tudi težko ušesno bolezen, ki jo je spravila ob sluh. Da bi pa kljub temu mogla prisostvovati obedu, si je izprosila dovoljenje, brati sama zase iz dotične knjige duhovne. S. Maksimilijana je nepopisno veliko pretrpela, predno je izvojevala zadnji težki boj. Njena zvestoba in vztrajnost je bila brezdvomno poplačana z nevenljivo krono tam gori pri Bogu.

40

Leto 1895

1895

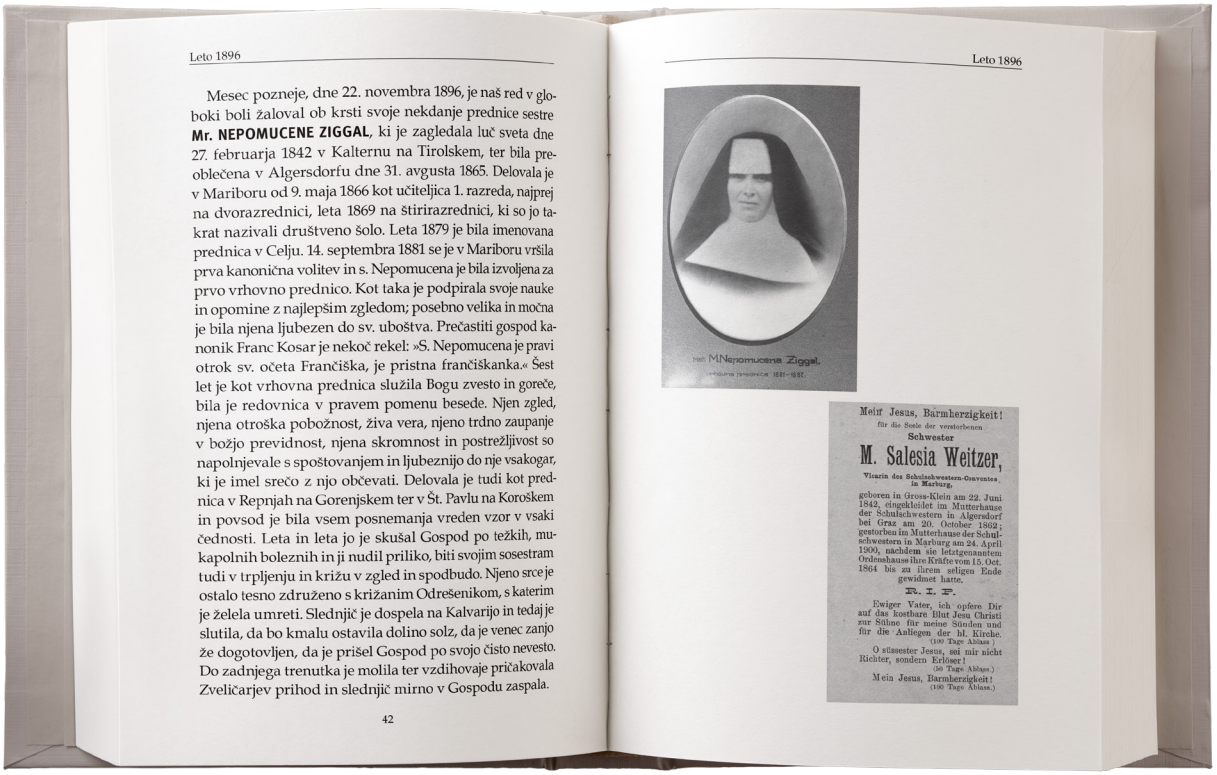
Dne 30. junija 1895 je umrla **s. AMBROZIJA SVETLIN**, rojena 27. aprila 1869 v Brežicah, ter stopila v naš red 15. avgusta 1891. Komaj štiri leta je službovala kot učiteljica in že se je je lotila bolezen ter jo priklenila na smrtno postelj. Bila je veselega značaja, potrpežljiva, in ko je izginilo zadnje upanje, da ozdravi, se je popolnoma vdala v voljo božjo. »Jaz hočem le to, kar Bog hoče,« je bilo njeno načelo, ki se ga je držala do onega najvažnejšega vseh trenutkov, ko se je njena duša ločila odtod, ter odplula v nebo, kjer počiva na božjem Srcu.

1896

Dne 22. oktobra 1896 je odpoklical nebeški ženin svojo zvesto nevesto **s. Mr. FLORIJANO KÖCK**, rojeno 24. aprila 1867, preoblečeno 2. februarja 1886. Bila je vzor marljivosti, gorečnosti in energije. Nihče ni pričakoval, da bo izvrševala učiteljski poklic, toda Bog jo je zato odbral ter ji podelil tudi potrebnih talentov. Z jekleno voljo je dosegla svoj smoter ter več let poučevala mladino in z velikim veseljem in z navdušenostjo delovala na polju vzgoje njej izročenih deklic. S. Florijana je bila izvanredno krotka, skromna, miroljubna in srečna v življenju; z velikim zaupanjem v Boga je hodila po ozki poti, ki pelje v življenje ter slednjič srečno prispela do nebeških vrat.

41

(Strani 40–41)

Leto 1896

Mesec pozneje, dne 22. novembra 1896, je naš red v globoki boli žaloval ob krsti svoje nekdanje prednice sestre **Mr. NEPOMUCENE ZIGGAL**, ki je zagledala luč sveta dne 27. februarja 1842 v Kalternu na Tirolskem, ter bila preoblečena v Algersdorfu dne 31. avgusta 1865. Delovala je v Mariboru od 9. maja 1866 kot učiteljica 1. razreda, najprej na dvorazrednici, leta 1869 na štirirazrednici, ki so jo takrat nazivali društveno šolo. Leta 1879 je bila imenovana prednica v Celju. 14. septembra 1881 se je v Mariboru vršila prva kanonična volitev in s. Nepomucena je bila izvoljena za prvo vrhovno prednico. Kot taka je podpirala svoje nauke in opomine z najlepšim zgledom; posebno velika in močna je bila njena ljubezen do sv. ubóštva. Prečastiti gospod kanonik Franc Kosar je nekoč rekel: »S. Nepomucena je pravi otrok sv. očeta Frančiška, je pristna frančiškanka.« Šest let je kot vrhovna prednica služila Bogu zvesto in goreče, bila je redovnica v pravem pomenu besede. Njen zgled, njena otroška pobožnost, živa vera, njeno trdno zaupanje v božjo previdnost, njena skromnost in postrežljivost so napolnjevale s spoštovanjem in ljubeznijo do nje vsakogar, ki je imel srečo z njo občevati. Delovala je tudi kot prednica v Repnjah na Gorenjskem ter v Št. Pavlu na Koroškem in povsod je bila vsem posnemanja vreden vzor v vsaki čednosti. Leta in leta jo je skušal Gospod po težkih, mukapolnih boleznih in ji nudil priliko, biti svojim sosestram tudi v trpljenju in križu v zgled in spodbudo. Njeno srce je ostalo tesno združeno s križanim Odrešenikom, s katerim je želela umreti. Slednjič je dospela na Kalvarijo in tedaj je slutila, da bo kmalu ostavila dolino solz, da je venec zanjo že dogotovljen, da je prišel Gospod po svojo čisto nevesto. Do zadnjega trenutka je molila ter vzdihovaje pričakovala Zveličarjev prihod in slednjič mirno v Gospodu zaspala.

42

Leto 1896

Mein Jesus, Barmherzigkeit!
für die Seele der verstorbenen
Schwester
M. Salesia Weitzer,
Vicarin des Schulschwestern-Conventes in Marburg,
geboren in Gross-Klein am 22. Juni 1842, eingekleidet im Mutterhause der Schulschwestern in Algersdorf bei Graz am 20. October 1862; gestorben im Mutterhause der Schulschwestern in Marburg am 24. April 1900, nachdem sie letztgenannten Ordenshause ihre Kräfte vom 15. Oct. 1864 bis zu ihrem seligen Ende gewidmet hatte.
R. I. P.
Ewiger Vater, ich opfere Dir auf das kostbare Blut Jesu Christi zur Sühne für meine Sünden und für die Anliegen der hl. Kirche. (100 Tage Ablass.)
O süssester Jesus, sei mir nicht Richter, sondern Erlöser! (50 Tage Ablass.)
Mein Jesus, Barmherzigkeit! (100 Tage Ablass.)

(Strani 42–43)